

[Knud Kristensen.]

tilbage. Derfor vover jeg at paastaa, at Administrationen efter disse Linier ikke alene ikke vil være umulig, men endog være betydelig lettere end den Opgave, man nu paatager sig gennem Administrationen af hele det Maskineri, man her har sat i Gang.

Man taler om Kullene, om, hvorvidt Brændselet kunde sættes paa Friliste. Det er mærkeligt nok, at her taler man om Friliste; naar man taler om vor handelspolitiske Liste, taler man om en bunden Liste, og Brændsel kan da formentlig ikke tænkes sat paa Friliste, saa at vi maa købe det, hvor vi vil, for alle ved jo, at vi er handelspolitisk forpligtede i hvert Fald over for Kullene. Derfor, naar man taler om Friliste i Forbindelse med Kullene, indrømmer man, at en handelspolitisk Liste, naar man selv finder paa det, er en Friliste, men naar Venstre finder paa det, er det en bunden Liste. Det forekommer mig, at man skulde være lidt mere konsekvent i sin Opfattelse og kalde det med samme Navn, enten man selv har opfundet det, eller det er andre, der har opfundet det. Selvfølgelig kan Kullene lige saa lidt som de andre Varer, med Hensyn til hvilke vi er handelspolitisk forpligtede, sættes paa Friliste i den Betydning, at man maa købe dem, hvor man vil, men de kan sættes paa Friliste i den Betydning, at hvem der vil handle med dem, maa gøre det og maa købe, saa meget de vil, og hvornaar de vil. De maa blot ikke købe, hvor de vil. Det er ikke min Opgave at give Administrationen og Regeringen Anvisninger, men der er ingen Tvivl om, at dette kan administreres. Jeg skal blot nævne een Maade, hvorpaa det kan administreres — om det er den bedste, skal jeg ikke udtale mig om. Men man kan blot gøre dette at forlange, at Importøren skal opfylde den Forpligtelse, vi efter vore Handelsaftaler har over for de forskellige Lande, og lade Toldvæsenet kontrolere, at han overholder den, ja, saa kan enhver gøre det, de kan gøre det, naar de vil, de kan importere lige saa meget, de vil, blot denne Forpligtelse er opfyldt, som Toldvæsenet kan kontrolere — det er nemlig det, det gør i Øjeblikket, det er Toldvæsenet, der kontrolerer, om man nu indfører det, man er forpligtet til. Men Regeringen vil ikke foretage den størst mulige Indførsel fra Udlandet, den begrænser derimod vore Indkøb og derigennem vort Salg.

Der er Uenighed i Ministeriet om, hvilken Handelspolitik vi skal følge, det er tit nok dokumenteret. Jeg skal ikke

citere noget i saa Henseende, men blot henvise til Udenrigsministerens Udtalelse i Tidenden Sp. 170, hvor han siger, at „øget Handel betyder øget Beskæftigelse“, medens Handelsministeren paa Sp. 701—702 siger, at øget Handel betyder øget Arbejdsløshed. Og Handelsministeren har selvfølgelig Flertallet af Ministeriet bag sig; Statsministeren har udtalt sig i samme Retning som Handelsministeren, Socialministeren og Landbrugsministeren ligesaa. Derfor, et Forsøg paa at dække over denne dybtgaaende Uenighed ved at sige: Ja, men vi er dog alle enige om, at det skal ske paa forsvarlig Maade — det forekommer mig at være et ynkeligt Forsvar. Jeg gad vidst, om ikke selv de mest uenige dog kunde blive enige om, at man skal føre en forsvarlig Politik. Det tror jeg at selv de mest yderliggaaende til begge Sider, selv de mest bunduenige, kan blive enige om. Men det er jo det, Statsministeren og Udenrigsministeren dækker sig bag, at de er enige i, at det skal være forsvarligt, det, der skal foretages. Men naar det er det eneste, de er enige om, kan man vist godt have Lov til at tale om en dybtgaaende Uenighed i øvrigt imellem dem.

Men hvilke Synspunkter er det saa nu, der er de sejrende? Ja, der er ingen Tvivl om, at da det er Handelsministeren, der administrerer Valutaloven, da det er ham, der gennem sit Valutakontor bestemmer, hvor meget der skal indføres, saa er det hans Synspunkter, der gør sig gældende, og det er da ogsaa noget, man let kan se. Det er jo ikke sjældent, at en Købmand oplyser, at han har begæret yderligere Valutaattester og ønsket større Vareindførsel, men at dette er blevet nægtet fra Valutamyndighedernes Side. Ja, vi har endog fra Valutakontoret faaet en Liste, hvori det oplyses, at der er et langt større Antal Begæringer, ogsaa retsmæssige Regøringer, tror jeg, det hedder, ud over hvad der er tildelt. Jeg tror ikke, jeg gaar for vidt, naar jeg siger, at i det sidste Aar andrager disse retsmæssige Begøringer alene paa Tyskland 50 Mill. Kr. ud over det, der er bevilget. Det vil altsaa sige, at man gennem Administrationen har begrænset Indkøbene i Tyskland og derigennem ogsaa begrænset vore Salgsmuligheder. Det synes jeg ikke man skal benægte.

Naar dette er Forholdet, kan det ikke nytte, at Udenrigsministeren siger, at Mulighederne er udnyttet fuldt ud, for det er ikke rigtigt. Vi har talrige Eksempler fra enkelte Købmænd paa det modsatte. Valutakontoret maa selv indrømme, at det